

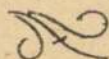

Sicilianerrøverens Bryllup

Skuespil i 4 Akter

Optaget af
Nordisk Films Compagni

Instruktør:
Alfred Kjerulf

Personerne:

Generaldirektør Sullivan Hr. Viking Ringheim
Vita, hans Datter Fru Johanne Fritz-Petersen
Mr. Cleaver, Bankier Hr. Aage Schmidt
Tonio, Ingeniør Hr. Gunnar Sommerfeldt

Afdelingerne:

Generaldirektøren og hans Datter tilbringer Ferien paa Sicilien.
Vitas 21-Aars Fødselsdag.
Den ædle Røverhøvding Silvio.
De to Friere.
Den rige Bankiers Trusler.
Situationens Alvor.
Tonios dristige Plan.
Besøget hos Røverhøvdingen.
Det berømte Navn laanes.
Udflugten i Bjergene.
Vita strejfer om paa egen Haand.
I »Røverens« Hænder.
Løsepengene.
»Gendarmene kan ikke hjælpe. De maa ud med Pengene«.
Midnat.
Røvergilde i Bjergene.
Pengene kommer.
Vita vil blive hos Røverne som »Bjergenes Drønning«.
Vitas Brev til Faderen.
»Tag jer af den Abekat dér.
Mr. Sullivan og »Røveren«.
Bankierens List.
Næste Morgen.
Paa Jagt efter Silvio.
Røveren fanget.
Tonio præsenterer sig.
»Dit rigtige Navn! Nej min Ven, den hopper vi ikke paa!
Vita vil frelse sin Røver.
Flugten.
Ved Mr. Sullivans Hus.
Kælderen vísiteres.
Tonio afslører sig som den falske Røverhøvding.
Det hele var kun en lille Krigslist.
»Tilgiv mig, lille Vita; det var jo kun, fordi jeg elskede dig saa højt!«

EN spændende og romantisk Historie om Generaldirektørens unge Datter, der omsværmes af Tilbedere men har kastet sin Kærlighed paa en ædel Røverhøvding, som hun dog kun kender af Omtale. Filmen fortæller om, hvorledes det lykkes en af hendes Tilbedere at erobre hende ved at spille Røverhøvding — og samtidig kurere hende for de romantiske Griller.

Sicilianerrøverens Bryllup

I en skøn Bjergegn paa Sicilien tilbringer Generaldirektør Sullivan Ferien sammen med sin Datter Vita. Den unge Dame er omsværmet af Tilbedere, men har hidtil tappert modstaaet alle Frieres Angreb — ingen har formaaet at vinde hendes Hjerte.

Vitas 21-Aars Fødselsdag fejres ved en Fest, og blandt Gæsterne er Ingeniør Tonio, der er meget charmeret i den unge Pige. Vita har i en Avis set et Billede af Røverhøvdingen Silvio, der ikke alene har vundet Ry for sit Mod og

sin Dumdristighed, men som ogsaa æres og agtes af Bjergbefolkningen for sin Godgørenhed mod de Fattige og sin Ridderlighed overfor det smukke Køn.

Denne ædle Røveranfører er Vitas lønlige Sværmeri, og Tonio interesserer hende straks, fordi han ligner Silvio. Hun betror Tonio, at det vilde være en herlig Oplevelse for hende, hvis Skæbnen førte hende sammen med denne Bjergenes Helt.

Bankier *Cleaver* — en anden af Vitas Tilbedere — har i hvert Fald det Fortrin fremfor Tonio, at han er meget rig. Han betror Sullivan, at han elsker hans Datter og ikke kan leve uden hende, og at hun forøvrigt heller ikke kan leve uden ham, thi hvis hun ikke vil blive hans Hustru, agter han at trække sine Penge ud af Sullivans Forretning, og dermed vil de være lige til Fattiggaarden.

Dette kraftige Argument forfejler ikke sin Virkning, og da Sullivan forklarer Datteren Situationens Alvor, gaar hun ind paa at forlove sig med Mr. *Cleaver* — men kun paa Prøve.

Tonio har dog ikke i Sinde at opgive Ævred, han ud-spekulerer en snedig Plan for at vinde den lille Vita. Efter megen Besvær faar han opsøgt den navnkundige Silvio og anmoder ham om at laane hans Navn og hans Folk nogen Tid. Da Røveren hører, at det drejer sig om et lille Kærlighedseventyr, gaar han ind paa Planen.

Næste Dag er Vita sammen med Faderen og Mr. *Cleaver*

paa en Udflugt i Bjergene, og i det lønlige Haab at træffe Silvio strejfer hun om paa egen Haand. Hendes lønlige Haab gaar i Opfyldelse, hun opnaar virkelig at blive taget til Fange af Røverne og ført til den mægtige Høvdings hemmelige Skjulested. Hun fryder sig, da hun endelig staar overfor Bjergenes Konge, og al Frygt svinder, da hun ser, at Beretningen om denne Røvers Ædelmodighed ikke er en Smule overdreven.

Efter en lang Ventetid maa Faderen og Cleaver tage hjem — de er klar over, at Vita er faldet i Røverklør, men det er haabløst at melde Sagen til Gendarmeriet, og de maa derfor roligt vente, til Silvio kræver Løsepenge.

Vita er saa begejstret over den eventyrlige Oplevelse, at hun den næste Morgen nødig vil af Sted. Tonio maa blive i Røverhøvdningens Rolle og kræve Løsepenge for hende, men da Banden har faaet Pengene og vil lade hende gaa, kan Vita paa ingen Maade løsrive sig fra den herlige Røver, og hun beder om at blive hos ham bestandig — hun vil være hans Hustru og Kammerat, Bjergenes Dronning.

Tonio siger selvfølgelig ikke Nej. Han tager hende jublende i sine Arme og bestemmer, at Brylluppet skal staa samme Aften i Fa'r Lorenzos Kro.

Generaldirektør Sullivan er ved at faa et Slagtilfælde, da han modtager følgende Brev fra Datteren:

Kære, lille Fa'r!

Disse Linier for at meddele dig, at jeg i Aften er blevet viet til Silvio, den eneste Mand i Verden, som jeg bryder mig om. Vil du se mig endnu en Gang, saa mød mig i Dag Kl. 1 ved San Mariovejen.

Din Datter Vita.

Med tungt Hjerte begiver Sullivan og Mr. Cleaver sig til dette Møde, men Cleavers Oplevelser bliver af en saa ubehagelig Art, at han bittert angrer, at han ikke blev hjemme. Under fire Øjne taler Sullivan med den formentlige Silvio og beder ham indtrængende give Slip paa Datteren. Røveren lover at tale med Vita og beder Sullivan komme næste Morgen ved San Mariovejen.

Mr. Cleaver, der ikke uden Grund er meget vred paa Røver-Chefen, meddeler Gendarmene, hvor de kan finde ham, og efter en spændende Kamp bliver »Høvdingen« tidligt om Morgen taget til Fange.

Tonio synes nu, at Spøgen er ved at gaa for vidt, og legitimerer sig. Men Gendarmene er altfor sikre paa, at det er den rigtige Røverhøvding, de har fanget, og med Haan tilbageviser de Tonios Legitimationspaprer. Der er ingen Tvivl om, at han har stjaalet dem! Situationen er ikke lystelig for Tonio — det er lovlig sent, hvis Fejltagelsen først opdages, naar han har faaet en halv Snes Kugler i Kroppen.

Men den kække Vita har ikke tabt Modet. Hun planlægger et dumdristikt Befrielsesforsøg, og det lykkes Tonio — paa en Maade, der vilde være en sand Røver værdig — at flygte og finde Skjul i Kælderen til Sullivans Villa.

Gendarmerne finder Flygtningens Spor, og den altfor ivrige Mr. Cleaver bistaar dem med Eftersøgningen, men Tonio giver dem alle en højst uventet Medfart.

Endelig kan Tonio forklare Sullivan og Vita, hvem han i Virkeligheden er, og hvorfor han har spillet Røverhøvdingens Rolle.

Vita har ikke svært ved at tilgive Tonio. Hun har erfaret, at selv om det er uhyre romantisk at være gift med en berømt Røver, saa kan det i Længden være meget ubehageligt, og det er hende en Trøst, at hun alligevel en kort Tid har været »Bjergenes Dronning«.

